

сучасних соціальних мережах, поєднуючи в собі функції традиційного маркетингу і новітніх технологій. Різноманітність лінгвістичних прийомів, які використовуються під час написання постів, лише підтверджує яскравість та перспективність соціальних мереж.

Література

1. Амблер Т. Практический маркетинг. СПб.: Питер, 2000. 213 с.
2. Асмус Н. Г. Лингвистические особенности виртуального коммуникативного пространства: дисс. на соискание ученой степени канд. филол. наук. Челябинск, 2005. 266 с.
3. Загнітко А. П. Лінгвістика тексту: теорія і практикум: наук.-навч. посібник. Донецьк: ДонНУ, 2006. 289 с.
4. Макарова М. В. Електронна комерція. Київ: Академія, 2002. 272 с.
5. Мацько Л. І., Калита О. М., Поворознюк С. І. Комунікативна лінгвістика : навчально-методичний посібник. Київ: Вид-во Нац. пед. ун-ту імені М. П. Драгоманова, 2015. 256 с.
6. Семенов Н. Социальные сети: перспективы и способы монетизации [Електронний ресурс]. URL: <http://ecommerce.com.ua/7525>.

Ірина Хижняк
к.філол.н., доцент
кафедри української філології та
методики навчання фахових дисциплін
Університету Ушинського

МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ПІДКАСТ У РОБОТІ ЗІ СТУДЕНТАМИ-ІНОФОНАМИ

Статтю присвячено критеріям добору та типології навчальних підкаст та відеокаст, а також методичним основам розробки та проведенню завдання «цифрове оповідання» під час вивчення літератури студентами-інофонами.

Ключові слова: підкаст, відеокаст, цифрове оповідання, розвиток усного мовлення.

The article is devoted to the criteria for selection and typology of educational podcasts and videocasts, as well as the methodological foundations of developing and conducting the task "digital story" while studying literature by foreign students.

Key words: podcast, videocast, digital story, development of oral speech.

Постановка проблеми та її зв'язок із найважливішими науковими чи практичними завданнями. Важливим завданням сьогодення є навчання студентів за допомогою цифрових технологій, використовуючи усі можливості науки і техніки. Найважливішою проблемою у роботі зі студентами-інофонами є розвиток усного та писемного мовлення, оскільки не достатньо просто накопичувати знання з лексики, граматики, літератури, потрібно їх вміти застосовувати, вільно висловлюватись на різні літературні теми, підтримувати діалог тощо. Одним із найефективніших методів у роботі зі студентами-інофонами є метод проєктів, зокрема використання підкаст або відеокаст у форматі цифрового оповідання.

Аналіз наукових досліджень, у яких розглянута проблема і на які спирається автор. Метод проєктів почав активно застосовуватись ще на початку ХХ століття, проте широкого розповсюдження набув лише на початку ХХІ століття. Дослідженню теоретичних та методичних основ використання зазначеного методу присвячено праці О. Пехоти [4], Г. П'ятакової [7], І. Гаркуші [1], О. Пометун [6]. В окремих розділах навчальних посібників О. Малихіної, В. Нагаєва [2], А. Нісімчук [3] аналізуються проєктні технології, а у наукових публікаціях М. Хроленко [8] розглянуто методику застосування методу проєктів у процесі вивчення курсу «Основи демографії».

Зовсім поза увагою науковців залишився розгляд методу проєктів у роботі зі студентами-інофонами, зокрема такої його форми як цифрове оповідання.

Мета статті – проаналізувати методичні основи розробки та проведення завдань у форматі цифрове оповідання під час роботи зі студентами-інофонами.

Виклад основного матеріалу. Останнім часом все частіше можна спостерігати Останнім часом частіше можна спостерігати використання цифрових записів під час навчання іноземним мовам, проте майже не використовується цей метод під час вивчення літератури.

Науковці виділяють такі види цифрових записів:

- 1) підкаст – це цифровий запис без відеопідтримки;
- 2) скрінкаст – це цифровий запис із відеопідтримкою (запис робочого стола, презентації);
- 3) відеокаст – цифровий запис (відео з коментарями).

Всі підкасти також поділяються на навчальні підкасти, які в свою чергу поділяються ще на навчальні та інструментальні (додатки-оболонки програми для редагування та створення підкаст, скрінкаст; додатки-оболонки для розпізнавання голосу і автентичний підкасти).

Навчальні підкасти – це вже оброблений цифровий запис із певними питаннями або текстом до них. Ми не самі створюємо цей контент, а беремо вже готовий. Важливо уважно обирати такі підкасти, розуміти чи відповідають вони поставленим нами завданнями та цілями, звертати увагу на якість запису чи є підтримка підкасту у вигляді веб-сайт з додатковими джерелами інформації.

Інструментальні підкасти також можуть використовуватись як навчальні. Так, за допомогою спеціальних програм або оболонок для обробки голосу можна створювати лекційні курси для дистанційної освіти. Майже у кожному телефоні є програми для розпізнавання голосу, які перетворюють голосовий запис на текст. Студент наговорює певний текст російською або українською мовою, а програма перетворює його на текст. Цікаво, що програма видає текст із тими помилками, які допускає студент, і йому вже самостійно потрібно їх виправити.

З одного боку, це можливість розвитку усного мовлення, тренування вимови, наголосу, фонетики; з іншого – відбувається візуалізація правописних умінь. Так за допомогою таких програм можна тренувати написання творів на літературні теми чи промов.

Автентичні підкласти – це різні медійні, науково-популярні підкасти, які цікаві за змістом, короткі за часом. Зазвичай, вони тривають 3-4 хвилини, і це

оптимальний час для утримання уваги студента. Можна давати студентам зробити самостійно проєктне завдання записати підкаст на певну літературну тему.

Як показує практика, усі види цифрових записів допомагають зрозуміти слова, підвищують комунікативну компетенцію студентів, удосконалюють усі види мовленнєвої діяльності, розвивають вміння розрізняти нюанси інтонації, модуляції людського голосу, що особливо важливо при виразному читанні віршів або уривків із твору; створюють ефект присутності викладача під час дистанційної освіти. Крім того, завдяки мобільності та доступності підкасти дають можливість надавати навчальний матеріал коли і де завгодно; інтенсифікувати процес навчання, збільшити навчальний час та розширити навчальний простір; розвивають навчальну автономію студентів, самоорганізацію та самоконтроль.

Підкасти можна використовувати під час прослуховування текстів, аудіокниг з транскриптами і без них, що допоможе студентам-інофонам краще зрозуміти текст на нерідній мові, розібратися зі складними як для вимови, так і для розуміння, словами. Доречним також будуть підкасти і під час літературних диктантів, конспектування лекцій, створення та запис діалогів та монологів. Проте найкраще цифрові записи працюють у проєктній діяльності у форматі інтерактивного завдання - цифрове оповідань.

Цифрове оповідання – це коротка (на 3-5 хвилин) оповідь, яка складається з візуального ряду і закадровим аудіосупроводом.

Існує певний алгоритм створення цифрових оповідань. Спочатку потрібно скласти план, відповідно до якого потім вони будуть писати текст. Під час перших спроб застосувати цей прийом, варто допомагати студентам зі складанням плану чи можливо пропонувати свій варіант плану, як зразок. У подальшій роботі можна давати це як самостійну роботу.

Наступним етапом буде добір мультимедійного матеріалу: фото чи відео. Як варіант, можна запропонувати студентам самостійно зняти відеоматеріал цифрового оповідання або зробити фото.

Спираючись на дібрані мультимедійні матеріали, написати та перевірити сценарій, тобто саме той текст, який буде озвучувати відео чи фото. Для перевірки орфографії або вимови варто рекомендувати студентами-інофонам використовувати додатки-оболонки для розпізнавання голосу. Коли всі підготовчі етапи завершено, варто перейти до запису цифрового оповідання, тобто накладання тексту на відеоряд. Можливо потрібно буде декілька разів перезняти, щоб відео співпало зі звуковим рядом. У виконанні цього етапу допоможуть такі програми, як Screencast-o-matic, Movavi, Cam Screen Recorder, ToonyTool та інші. Обов'язково перед використанням якоїсь з цих програм, роз'яснити і показати студентам технологію роботи з цими програмами. Це можна зробити у формі лекції у форматі скрінкаста, щоб була змога переглянути в потрібний момент.

Обов'язковим етапом роботи з цифровим оповідання є етап рефлексії, який дає можливість зрозуміти наскільки цей вид роботи корисний студентам. Це оцінка діяльності здобувачів вищої освіти з точки зору самих здобувачів:

наскільки завдання було зрозумілим, наскільки доступним було пояснення, що вони навчилися зробити, що повторили, які навички відпрацювали, що треба ще довчити, допрацювати. Цей етап може бути проведено у форматі опитування чи написання речень на кшталт «На цьому занятті я дізнався...».

Також варто подумати критерії оцінювання цифрового оповідання, щоб студенти розуміли на що саме викладач буде звертати увагу під час презентації виконаного завдання.

Наприклад, під час вивчення курсу літератури можна запропонувати студентами-інофонам створити мультимедійне обладнання про історію написання роману Олександра Пушкіна «Євгеній Онегін» на PowTool або ToonyTool (обираємо будь-який зручний для студента інструмент). Спочатку студентам потрібно підібрати необхідний фото, відео чи інший ілюстративний матеріал; знайти цікавий матеріал пов'язаний із зазначеною темою, переглянути історію життя та творчості О. Пушкіна (особливо період заслання). Зібрати увесь матеріал у цікаву розповідь, продумати інтонаційні акценти, записати цифрове оповідання тривалістю 2-3 хвилини, презентувати свою роботу одногрупникам.

Висновки і перспективи дослідження. Отже, використання цифрового оповідання є доволі поліфункціональним, оскільки впливає на розвиток усіх видів і мовленнєвої діяльності. Може використовуватись на всіх етапах підготовки здобувачів вищої освіти від бакалавра до магістра. Залежно від теми і мети можуть бути як довготривалими проектами, так і короткотривалими. Систематичне використання цифрових оповідань під час роботи зі студентами-інофонами сприяє розвитку критичного мислення, креативності, умінню взаємодіяти, обмінюватися інформацією, набутими знаннями під час спільної роботи.

Використання цифрових записів під час вивчення літератури надзвичайно цікава та малодосліджена тема, що потребує подальших наукових розвідок.

Література

1. *Гаркуша І.В.* Проектна технологія навчання як засіб формування риторичних умінь майбутніх фахівців з реклами. URL: <http://www.stattionline.org.ua/pedagog/104.htm/>. 2. *Нагаєв В.* Методика викладання у вищій школі : навч. посібник. Київ. Центр учбової літератури. 2007. 232 с. 3. *Нісімчук А. С., Падалка О. С., Шнак О. К.* Сучасні педагогічні технології: навч. посібник. Київ: Просвіта, 2000. 368 с. 4. *Пехота О. М.* Проектна технологія. Освітні технології. К. 2004. С. 148-162. 5. *Полат Е.* Метод проектів: типологія и структура. Лучшие страницы педагогической прессы. 2004. №1. С. 9-17. 6. *Пометун О., Пиролженко Л. В.* Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. Київ: Видавництво А. С. К. 2004. 192 с. 7. *П'ятакова Г. П.* Сучасні педагогічні технології та методика їх застосування у вищій школі: навчально-методичний посібник для магістрантів вищої школи. Л.: Видавничий дім ЛНУ імені І. Франка. 2003. 56 с. 8. *Хроленко І.* Особливості використання технології проблемного навчання на уроках літератури. *Зарубіжна література в школах України.* 2011. №10. С. 5-12.